

Consell Tributari

Expedient: 702/1

El Consell Tributari, reunit en sessió de 17 de juny de 2002, coneixent del recurs presentat per A., S.L., ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a l'efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- En 3 de novembre de 2000, la companyia A., S.L. recorre la liquidació practicada per la Inspecció d'Hisenda municipal en concepte d'impost sobre activitats econòmiques, exercici 2000, per raó de l'alta presentada en 22 de febrer de 2000.

2.- Al·lega la recurrent que va presentar autoliquidació de l'impost amb data d'inici d'activitat el 22 de gener de 2000, en la qual sol·licitava la bonificació del 50 % per inici de l'activitat. Per manca de coordinació amb l'entitat financera amb la qual opera la societat, no es va abonar l'import corresponent. Posteriorment, la Inspecció es va personar a l'empresa i sense efectuar cap requeriment va practicar la liquidació que es recorre, i a més va comunicar l'inici d'expedient sancionador.

3.- La recurrent sol·licita que es deixi sense efecte la liquidació practicada per la Inspecció, de referència núm. ..., per vulneració del procediment sancionador i omissió de requeriment o citació de l'obligat tributari, i que es practiqui nova liquidació en base a l'autoliquidació facilitada per l'Ajuntament, de referència núm. ..., amb la inclusió dels recàrrecs i interessos corresponents.

4.- La Divisió de Recursos proposa la desestimació del recurs d'acord amb allò que disposa l'article 5.7 de l'Ordenança fiscal reguladora de l'impost, segons el qual les altes procedents de regularització tributària practicada per la Inspecció d'Hisenda municipal no gaudeixen de bonificació en la quota per inici d'activitat.

5.- En 23 de març de 2001, l'interessat reitera la seva petició i amplia el seu recurs a la provisió de constrenyiment EX-2001-....

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Convé precisar que el present recurs només es pot admetre en relació amb la liquidació practicada, perquè encara que s'ha comunicat a la recurrent l'inici d'un expedient sancionador i una proposta de sanció, i se li ha concedit període d'al·legacions, aquests són actes de tràmit que no són susceptibles de recurs, i serà, si de cas, contra la resolució que recaigui en l'expedient sancionador iniciat que es podrà interposar el recurs que correspongui. La liquidació núm. ... és, en canvi, un acte definitiu susceptible de recurs i procedeix examinar els arguments al·legats per la recurrent al respecte.

Segon.- Considera la interessada que s'ha vulnerat el procediment perquè la Inspecció ha practicat una liquidació sense presència del subjecte passiu o del seu representant. És cert que les actuacions no s'han practicat en presència del subjecte passiu, però aquesta forma d'actuar està prevista i autoritzada per l'apartat 6 de l'article 129 de l'Ordenança fiscal general, segons el qual: "Quan hi hagi una prova preconstituïda del fet imposable, d'acord amb allò que disposa el paràgraf segon de l'article 146 de la Llei general tributària, es podrà emetre una acta sense presència de l'obligat tributari o del seu representat. En l'acta s'expressaran, amb el detall necessari, els fets i mitjans de prova utilitzats i s'hi adjuntarà, en tot cas, un informe de l'actuari. Hi haurà prova preconstituïda del fet imposable quan aquest es pugui reputar provat, segons les regles de valoració de la prova contingudes en els articles 114 a 119 de la Llei general tributària". En aquest cas, la prova consistia en la pròpia declaració del contribuent i no calia, per tant, una citació addicional per tal de practicar liquidació, d'acord amb les competències que atribueix a la Inspecció la lletra c) de l'article 124 de l'Ordenança fiscal general.

Tercer.- Establert, d'acord amb el que s'ha argumentat, que la Inspecció era competent per practicar la liquidació i que ateses les característiques del cas no estava obligada a citar el subjecte passiu, el tema de fons que resta per resoldre és el relatiu a si procedeix en aquest cas la bonificació del 50 per cent pretesa per la companyia recurrent.

Quart.- L'apartat 3 de l'article 21 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, va disposar el següent: "3. Se añade una nota común 2ª a la Sección 1ª de las Tarifas del

Impuesto sobre Actividades Económicas, aprobadas por Real Decreto Legislativo 1.175/1990, de 28 de septiembre, con la siguiente redacción: «Nota común 2ª: Cuando las Ordenanzas fiscales así lo establezcan, quienes inicien el ejercicio de cualquier actividad empresarial, y tributen por cuota mínima municipal, disfrutarán durante los cinco primeros años de una bonificación de hasta el 50 por 100 de la cuota correspondiente.- Para poder disfrutar de la bonificación se requiere que la actividad económica no se haya ejercido anteriormente bajo otra titularidad.- Se entenderá que las actividades económicas se han ejercido anteriormente bajo otra titularidad, entre otros, en los supuestos de fusión, escisión o aportación de ramas de actividad.- La bonificación a que se refiere el párrafo primero de esta Nota alcanza a la cuota tributaria integrada por la cuota de Tarifa modificada, en su caso, por aplicación del coeficiente y del índice de situación previstos en los artículos 88 y 89 de la Ley 39/1988, de 28 de diciembre, respectivamente.- El período a que se refiere el párrafo primero de esta Nota caducará, en todo caso, una vez transcurridos cinco años desde la primera declaración de alta.- La regulación de los restantes aspectos sustantivos y formales de esta bonificación se establecerá en la Ordenanza fiscal».

Cinquè.- Aquesta bonificació ha estat recollida en l'Ordenança fiscal 1.4 per a 2000 en els següents termes, que redueixen i delimiten l'autorització continguda a la Llei 50/1998, abans transcrita. L'Ordenança fiscal disposa: "1. Els subjectes passius que iniciïn l'exercici d'activitats empresarials classificades en la secció 1a de les tarifes de l'impost, i tributin per quota mínima municipal, gaudiran durant els tres primers anys d'una bonificació en la quota del 50 %. ... 3. La bonificació afectarà la quota tributària integrada per la quota de tarifa modificada, si escau, per l'aplicació del coeficient i de l'índex de situació regulats en l'article 7 d'aquesta Ordenança.- 4. Les bonificacions han de ser sol·licitades pel subjecte passiu de l'impost i tenen naturalesa rogada. ... 7. Les altes procedents de regularització tributària practicada per la Inspecció d'Hisenda municipal no gaudiran de bonificació en la quota per inici d'activitat".

Sisè.- El punt en el qual es centra la qüestió objecte de recurs, d'acord amb l'informe de la Divisió de Recursos, és si procedeix la pèrdua de la bonificació com a conseqüència de la regularització tributària practicada per la Inspecció. En el cas que s'examina no creiem que procedeixi la pèrdua de la bonificació. L'apartat 7 de l'article 5 de l'Ordenança fiscal priva d'aquest benefici "les altes procedents de regularització tributària practicada per la Inspecció". En aquest cas, la regularització derivada d'actes

de la Inspecció no recau directament sobre l'alta en l'impost, la qual va ser declarada per la recurrent, sinó sobre l'ingrés de l'autoliquidació. Entenem que aquesta norma ha d'ésser interpretada en forma estricta pel fet de tractar-se d'un precepte perjudicial per al contribuent, i que per aquest motiu no pot estendre's a tots els casos que hagin pogut provocar la intervenció de la Inspecció sinó només a aquells que estiguin directament compresos en la dicció normativa. Per tant, atès que la recurrent va declarar l'alta de l'activitat i que la regularització derivada de l'activitat inspectora no té com a objecte l'alta en l'impost sinó l'ingrés de la primera quota objecte d'autoliquidació, s'ha d'entendre que no concorren els supòsits determinants de la pèrdua de la bonificació.

Per tot això,

ES PROPOSA

ESTIMAR el recurs; ANUL·LAR la liquidació impugnada; PRACTICAR nova liquidació en què s'apliqui la bonificació del 50 per cent, amb els corresponents interessos de demora, i NOTIFICAR la nova liquidació als efectes del seu pagament en període voluntari.